№ 13. Rok 1849. Czwartek. 18 Stycznia.

Wychodzi codziennie prócz Niedzieli i świąt uroczystych. Prenumerata przyjmuje się w Księgarni St. Gieszkowskiego przy ul. Grodzkiej Nr. 117

Kwartalna przedpłata na Gazetę Krakowską wynosi ZłR. 4. — Miesięczna Złp. 6. Prenumeratę przyjmują wszystkie Urzęda Pocztowe

GAZETA KRAKOWSKA.

Obserwacye Meteorologiczne.

Miesiąc dzień godzina		Stan Barometru do 0° R. zredukowany w miarze Paryzkiej	Stopień ciepła podług Reaumura	Psychometr e	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska nadpowietrzne i różne uwagi
	6	27" 4, 43	— 1,0	1, 96	Zachodni średni	Pochmurno	
16	2	4, 91	— 2,3	1, 88	Zachodni „	„	
	10	5, 49	— 1,4	2, 19	Zachodnimocny	„	Deszcz.

Redaktor główny: *Władysław Izycki.*

Od Redakcyi.

W skutek zastosowania się do niżej zamieszczonych rozporządzeń o druku — Gazeta Krakowska w dniu wczorajszym wydaną być nie mogła.

TREŚĆ.

Ner 871. *Obwieszczenie.*

RADA MIASTA KRAKOWA.

W zastósowaniu się do rozporządzenia Wys. Ces. Królewskiéj Nadkomendy Wojskowéj w Krakowie w dniu 13 b. m. i r. wydanego; na proklamacyą przez Jego Excelencyą Jenerała Komenderującego w Galicyi ogłoszonéj, opartego, podaje do wiadomości publicznéj a w szczególności PP. Redaktorom i właścicielom Gazet, oraz pism peryodycznych, że wydawanie wszelkich pism tego rodzaju, przez czas trwania obecnie ogłoszonego stanu wojennego zawieszoném zostaje. Wyłącza się Gazeta Krakowska u P. Stanisława Gieszkowskiego drukowana pod ścisłą kontrollą zostająca, któréj Redaktor zobowiązany jest, każdy zwyczajny gazeciarski artykuł o sześć godzin przed wydrukowaniem, wyrozumowane zaś rozprawy na 48 godzin wcześniéj C. K. Nadkomendzie Wojskowéj dla otrzymania zezwolenia na ich umieszczenie przesyłać. — Wszelkie zatem drukowane, lub pisane plakaty niemogą być po rogach ulic przylepiane, z tąd wynika, że drukarzom niewolno jest bez poprzedniego zezwolenia Komendy nic drukować i ogłaszać, a księgarzom i innym handlującym surowo jest wzbronione wystawiać książki rozdrażniające i rysunki, które z widoku publicznego powinny być usunięte.

Kraków dnia 15 Stycznia 1849 roku.

Prezes, J. Krzyżanowski.

Za Sekretarza Jlnego, *Estreicher*.

Obwieszczenie.

Nr. 872.

RADA MIASTA KRAKOWA.

Odezwą JW. barona Hammersteina jenerała jazdy, jenerała komenderującego w Galicyi, w dniu 10 b. m. i r. we Lwowie wydaną i dla powszechnéj wiadomości w dzienniku Rządowym i Gazecie Krakowskiéj zamieszczoną, Miasto Kraków wraz z Okręgiem ogłoszone zostało w stanie wojny. — W wykonaniu rozporządzenia odezwą tą objętego, JW. baron Legeditch feldmarszałek porucznik reskryptem z dnia 13 b. m. i r. postanowił, aby wszelka broń pojedynczo posiadana, jako też większe jéj zasoby w skrzyniach lub ambalażach znajdujące się w przeciągu dni ośmiu, od dnia dzisiejszego rachując złożoną została w depozycie Rady Miejskiéj, zkąd po spisaniu szczegółowéj konsygnacyi przez kommissyą na ten cel wyznaczoną, oraz zapakowaniu jéj i opieczętowaniu przeniesioną będzie do składu na zamek. Rada Miejska czyniąc zadosyć poleceniu temu, wzywa obywateli i mieszkańców M. Krakowa, aby w terminie zakreślonym broń przez nich posiadaną, do depozytu Rady przy ulicy Kanonnéj, pod L. 168 bióro swe utrzymującego złożyli, oznaczając takową nazwiskiem właściciela, dla odebrania jéj w swoim czasie, za złożeniem recepisse, którą od urzędu depozytowego, każdy składający broń otrzyma. W dalszym ciągu polecenia swego JW. feldmarszałek porucznik żawieszając wszelkie stowarzyszenia w M. Krakowie, aż do późniejszego postanowienia w téj mierze wydać się mającego, zabrania surowo licznych zgromadzeń, czyli tak zwanych klubów pod karą 100 do 200 Złr. k. m. przeciw każdemu właścicielowi domu, któryby bez zezwolenia C. K. Nadkomendy wojskowéj lokalu na ten cel udzielał.

Kraków d. 13 Stycznia 1849 r.

Prezes, J. Krzyżanowski.

Za Sekretarza Jlnego *Estreicher*.

KRAKOW.

TEATR NARODOWY.

W Niedzielę 14 Stycznia. Przedstawienie ulubionéj opery *Zabobon* czyli *Górale* (I. N. Kamińskiego) — z muzyką

Kurpińskiego — zostało przyjęte z hucznemi oklaskami publiczności. Pomimo usilnych starań Szano. Towarzystwa Artystów Rodaków — pomimo, najlepiéj dobranéj sztuki, pomimo wybornego przedstawienia przez Artystów prawie bez wyjątku, publiczność nasza, acz miłująca sztuki narodowe i umiejąca oceniać talenta naszych Artystów (lubo i sala była ogrzana) nie znajdowała się licznie. — Odznaczyli się szczególniéj wybornem odegraniem swych roli PP. Hoffman i Panna Osmańska. P. P. Hennig, Stysiński, Borkowski, Anczyc i Gadomski.

Zważając jak mozolném i pracowitém poświęceniem jest życie dramatycznego Artysty — jak praca jego wielki wywiéra wpływ i skutek na zachowanie tego co nam i potomkom naszym jest i być musi najdroższe — co ojcom naszym było najświętsze, to jest: zachowanie obyczajów, zwyczajów, czystości uczuć i żywota Obywatelskiego narodowego, każdy przyzna, że teatr, ta świątynia żyjących pamiątek i choć pozornego politycznego istnienia narodu zasługuje ze wszech miar na to ażeby ją wspierać wszelkiemi siłami jako jedyną jeszcze u nas niedotkniętą instytucyą narodową. Wzywamy Was przeto Szanowni Rodacy! Połączcie usiłowania ze szlachetnemi chęciami waszemi — wspierajmy i niedajmy upaśdź scenie naszéj Ojczystéj — dziś mianowicie, gdzie tak mało rzetelnéj pociechy doznać może serce prawego Polaka, gdzie raczéj płakać aniżeli cieszyć się lub radość skocznym tańcem okazywać należy — zrzeczmy się raczéj błachych, ni z duchem ni z okolicznościami krwawego czasu w którym żyjemy niezgodnych lekkich pląsów i skoków bezmyślnych — a grosz na rozrywkę przeznaczony obróćmy raczéj na Teatr, który oprócz tylu korzyści jeszcze i widowska na korzyść nędzy i cierpiacéj ludzkości chętnie i często przedstawia.

Wiadomości Polityczne.

Austrya.

Wiédeń. — Kroaci podali petycyę, któréj przedmiotem jest: ażeby Austrya odłączyła się zupełnie od Niemiec. — Feldm. Windiszgrec wydał odezwę do ludu Węgierskiego i Siedmiogrodzan, gdzie przyrzeka wszelkie bezpieczeństwo majątkowe zachować, zastrzegając wszakże ażeby nikt nie poważył się również ze swéj strony naruszać własności obcéj. Ci zaś, którzy są karygodnymi burzycielami i podżegaczami obecnych nadużyć, karani być mają bezwzględnie, jak równie odpowiadać będą za wszelkie poczynione szkody tak rządowi jako i prywatnym. Co do ludu rolniczego, feldmarszałek w odezwie swojéj zapewnia takowym wszelkie prawa i wolności, jakoto: uwolnienie od pańszczyzny, dziesięciny i t. d., które to zapewnienie ogłaszane jest ludowi przez urząd i z kazalnicy. — *Ost.-deutsche Post*, dziennik wydawany przez Kurendę, d. 9 b. m. został zakazany. Wypadek ten wielkie uczynił wrażenie. Dziennik *Presse* zdaje chcieć wstępować w ślady jego na drodze opozycyjnéj.

Z Węgier same pomyślne wiadomości dla armii. Albowiem Madziary dotąd właściwie żadnéj stanowczéj bitwy nie przyjąwszy, wszędzie się cofają. — Rękodzielnicy po wielkiéj części z Wiednia wychodzą, co może Państwu szkodę wielką zadać. Mianowicie chęć przesiedlenia się do Ameryki, pomiędzy rzemieślnikami széroko się objawia. Skompromitowani w sprawie węgierskiéj jenerałowie: Hrabowski, Ditrich i Moga zostali odwiezieni do Wiédnia, — zaś L. Batyani i Szapary w Ofen aresztowani siedzą w kajdanach. Biskup Sonowicz także uwięziony. Armia z Pesztu udała się w części ku Erlau, a druga część udała się za Kossutem, ku Debreczynowi. Kossut wyjęty z pod prawa. Madziary używają dział na saniach. Według 13 bulletynu, pod Panczową pułkownik Majerhofer pobił Madziarów i rozpędził, a dowodzący powstańcami Kiss, zaledwie zdołał ujść do Allibunas w 6 koni. Do tego zwycięztwa przyłożył się dzielnie pułkownik Serbski Kniczanin. W Karpatach jen. Götz działając wspólnie z feldm. Szlikiem, zajął Sillein i udał się do Szemnitz i Kremnitz. Wzięcie Sillein miało miejsce na d. 2 stycznia. 3 bataliony Honwedów, parę tysięcy gwardyi, 14 dział i oddział jazdy madziarskiéj osadzili przejście pod Brodn. Po żwawéj utarczce, w któréj nieprzyjacielowi zdemontowano 2 działa i zabrano niewolnika, ci zmuszeni zostali do spiesznego odwrotu ku komitatowi Turocza. Uderzenie Madziarów na Eperies nie powiodło się, — również i pod Bardyowem zmuszeni oni byli do ucieczki. Wiadomości te tém bardziéj są wiarogodnemi, że zasadzają się na podaniach bulletynu wojskowego. Co do zwycięstwa, które odniósł jenerał feldm. Szlik nad powstańcami, to nam już wiadome jest z ogłoszonego bulletynu, w którym jednakże nie wszystkie umieszczone były szczegóły co do zdobyczy odniesionéj.

Wiédeń 8 *Stycznia.* W miejsce zmarłego nagle serbskiego wojewody Supplikacza, powszechnie tutaj się spodziewają nominacyi Stratymirowicza. Meczery dotychczasowy wiceprezes gubernialny ma wkrótce zostać stanowczo potwierdzony. Również i dotychczasowy gubernator Galicyi Zalewski ma się w swym urzędzie pozostać.

Zagrzeb 31 *Grudnia.* Madziarowie mają teraz w banacie groźnie imponujące siły, 30,000 doskonale uzbrojonych ludzi, poczęści regularnych żołnierzy, i znaczną liczbę ciężkich dział, 6 i 12 funtowych pochodzących z zakładów w Peterwardein, Arad i Munkacz. Serbowie zaś banatu bardzo licho uzbrojeni i mają tylko małe armatki — bagnetów zaś wcale nic. Rozległe płaszczyzny banatu mało tylko i nieznaczne nastręczają punkta obronne — za to dla działań kawaleryi madziarskiéj przydatne, a Madziarowie mają jéj wiele i wyborną. Serbowie zaś wcale nic. Jedni tylko ochotnicy Kniczanina z Serbii tureckiéj szczerze z banateńcami trzymają; lud to dzielny, waleczny, dał się już kilka razy w znaki Madziarom, bardziéj nawet niż Sereszanie podobni im strojem i uzbrojeniem, ale niżsi w zręczności i odwadze. Szczególniejszą posiadają wprawę w ścinaniu głów Kniczanińskie hufce.

Francya.

Dzienniki francuzkie coraz głośniéj zaczynają rozwodzić się, nad pośrednictwem angielsko-francuzkiém w sprawach Obojga Sycylij. Niedawno podaliśmy czytelnikom naszym rozumowanie dziennika angielskiego *Times*, poparte komentarzem zupełnie neapolitańskim, dowodzącym możebności interwencyi hiszpańsko-rossyjskiéj w tejże saméj sprawie.

Dziś politycy francuzcy rzecz tę tak widzą:

„Pytanie stawiamy bez ogródki do rozwiązania: Czy Francya i Anglia zwiną swą chorągiew z pokorą, lękając się tonu gabinetu petersburgskiego, objawionego przez usta króla Neapolu? Takby chciał niezawodnie *Times*, ale źle się wziął do dzieła, radząc postępowanie podobne rządom obydwu krajów. Dziennik ten biorąc sobie za cel docinanie lordowi Palmerston, wyrzuca mu, że dał popęd, a nawet wywołał rewolucyą sycylijską, wyrzuca gabinetowi francuzkiemu, że sprzedawał i dostarczał broni Sycylianom, a nieobaczył się, że tym sposobem wkłada na gabinety owe obowiązek dotrzymania i wypełnienia obietnic i przyrzeczeń dwóch potęg europejskich względem Sycylii.— W chwili kiedy parlament sycylijski wygnał Burbonów, Francya ogłosiła swój manifest z d. 24 Lutego, a Anglia nie wypiérała się obowiązków zaciągniętych na korzyść konstytucyi sycylijskiéj w roku 1812 i 1814, i w wykonaniu tych długów, dwa te państwa przyrzekły, prawić w tych samych wyrazach, iż uznają nowy rząd Sycylii, jak tylko nowy król wybranym zostanie, i obydwa gabinety dodawały Sycylianom nieskąpo rady, co do wyboru, a dwie eskadry w wykonaniu tych obietnic, powitały w Lipcu nową banderę sycylijską. Nakoniec po barbarzyńskiém zniszczeniu Messyny w miesiącu Wrześniu, dwaj admirały zgodnie,— narzucają królowi zawieszenie broni, a czyn ten, znajduje dobre przyjęcie u swych rządów w Paryżu i Londynie, które od téj chwili szukają sposobu zakończenia sprawy sycylijskiéj na drodze spokoju. Cóż to wszystko znaczy? — Że Francya i Anglia uznały wówczas Sycylią za wolną i niepodległą, z prawa i z czynu, i uważają za obowiązek i interes europejski, uwolnić tę wyspę od władzy lennika Austryi, który się o nią upominał na mocy praw boskich!?

Dziś!, dziś wolno dziennikowi *Times*, narzucać sąd mylny swym czytelnikom, swym współobywatelom, ale niech dalekim będzie od dawania rady Francyi, która się da zamknąć w tych wyrazach: „Zapomnijcie waszych zobowiązań, bo dotrzymanie tychże, pociąga za sobą niebezpieczeństwo!“

Nie możemy tu jeszcze pominąć jednego twierdzenia dziennikarza torysów. Według niego ajenci angielscy przebiegają Sycylią, aby otrzymać od władz municypalnych protestacye, że stoją przy rewolucyi i bronić jéj będą ostatnią kroplą krwi i dobytkiem, szkoda tylko, że zapomniał, iż przeświadczenie o swéj dobréj sprawie i prawach politycznych kraju, — 33 lat rządów neap.— pogarda i nienawiść ku swemu

władzcy, przywiązanie do wolności i niepodległości, której Sycylianie już rok używają, obejdą się bez ajentów angielskich!.

Włochy.

Rzym. Sto i jeden wystrzałów działowych, i odgłos wszystkich dzwonów kościelnych, obwieszczała ludowi rzymskiemu, że Konstytuanta tj. Zgromadzenie narodowo prawodawcze, zwołanem zostało. Wszystkich twarze ożywiły się w mieście Korsini (Corsini) jeden z członków Junty państwa, nie chcąc brać na się odpowiedzialności za krok dwóch swych kolegów w ministerstwie, postanowił Rzym opuścić, lecz zawczasu dowiedziano się o tym zamiarze i przeszkodzono mu — ale nie niezdołało zmusić Korsiniego, do pozostania przy władzy, którą dobrowolnie złożył.

Pułkownik Luigi Mosi, obrany został dowódzcą gwardyi obywatelskiej Rzymskiej.

Piemont z swej strony zabiera się ku wojnie i najlepsze okazuje w tym względzie usposobienie. Karol Albert po długiej naradzie z jenerałem Romarino, ma się udać w tych dniach do Vercelli dla przejrzenia i przekonania się o stanowisku i sile wojsk lombardzkich. Kżę zaś Sabaudzki udał się do Aleksandryi, gdzie na gwałt przysposabiają pokoje dla Króla, którego wkrótce, również w celu przejrzenia i przekonania się o duchu wojsk, spodziewają się.

Z Placencyi piszą pod d. 27 Grudnia: Dziś cała załoga Austryacka wystąpiła pod bronią i bito we wszystkie bębny jak gdyby nieprzyjaciel był u drzwi. Przyczyną rozwinięcia całej tej siły, była wiadomość, że 30,000 wojska piemonckiego zbliżyło się do granicy Księstwa.

Z Bolonii pod d. 30 Grudnia zamieszcza dziennik *Alba* następującą wiadomość: „Rada Miejska naszego miasta głosowała prawie jednomyślnie przystąpienie do protestacyi Papieża, co wywoła może u nas sceny okropne. Wiele batalionów, lud cały i znakomita liezba poważanych obywateli, postanowili dać surową naukę zuchwałym szaleńcom którzy śmieli sobie przywłaszczyć prawo głoszenia nierozumnych zasad, w imieniu naszego miasta. Z ogłoszenia tego okazuje się, że Włochy zaczynają przechodzić i zwracać się ku Papieżowi i jestto pierwszy przykład, za którym pójdą niewątpliwie inne miasta włoskie.

Papież bawi ciągle w Gaeta, gdzie odprawia msze codziennie. — Utrzymują, że za dwie msze otrzymał od Króla Neapolu 600,000 dukatów — a 500,000 sztuk złota od Królowej Hiszpańskiej — jednakże wątpimy. aby Sycylia z jednej, a Katalonia z drugiej strony, pozwalały Burbonom Hiszpańskim i Neapolitańskim szafować tak wielkiemi summami.

Gaeta. Przy sposobności Nowego Roku, Papież odbierał powinszowania ciała dyplomatycznego. Hr. Kreptowicz w imieniu swoich kollegów miał przemowę do Jego Świątobliwości. Mowa tego dyplomaty wyrażała uczucia uwielbienia i poświęcenie niezmienne jak cnoty, które go wzbudzają. Zapewniał również Papieża o żywym udziale jaki biorą Dwory Europejskie w jego losach — o świętości sprawy jego, która musi znaleść podporę i protekcyą od Tego, który trzyma w ręku swoim losy tronów i narodów.

Rossya.

Gazeta frankfurtska pisze, iż według wiarogodnych doniesień z rozmaitych części Rossyi, zgadzających się w rzeczach głównych, od początku zimy postrzegać się daje we wschodnich prowincyach Rossyi jakieś wzburzenie umysłów, które się łatwo w rewolucyą wewnętrzną wyrodzić może, a przynajmniéj do ważnych zmian politycznych dać powód.

Z Moskwy. — Cholera ustała w téj stolicy i w całéj Gubernii. — Na podziękowanie BOGU, odśpiewane zostało w Katedrze Monasteru Czudowskiego, solenne *Te Deum.*

Doniesienia Urzędowe.

Nro 587.

ARCYBRACTWO

Miłosierdzia i Banku Pobożnego w Krakowie.

W wykonaniu dobroczynnéj woli s. p. Jana Kmiecińskiego Magistra Chirurgii dnia 26 Lutego 1837 r. w Krakowie zmarłego, którzy testamentem przez były Senat Rządzący d. 3 Kwietnia 1838 r. Nr. 6895 D. G. S. zatwierdzonym procent roczny od całego swego majątku spieniężonego, na posagi dla ubogich córek i sierot Miasta Krakowa za-mąż idących przeznaczył, Arcybractwo stosownie do ustawy fundusz ten uządza, jącéj zawiadamia niniejszym Publiczność, iż w dniu 26 Lutego 1849 roku jako rocznicy zgonu tego dobroczyńcy, po odbytém żałobnem nabożeństwie za duszę jego w kościele Sw. Stanisława na Skałce w Krakowie, odbędzie się losowanie posagów między kandydatkami w ciągu roku po ten dzień w tejże saméj parafii węzłem Małżeństwa połączonemi. — Chcące zatem korzystać z zapisu tego, winny będą swe prośby podać na piśmie na ręce właściwych Wizytatorów Gmin najdaléj do dnia 1. Lutego 1849 r. i złożyć następujące dowody: 1 Pochodzenia z rodziców mięszkańców miasta Krakowa; — 2 Stanu ubóstwa i dalszych obyczajów; — 3 Wejście w śluby małżeńskie, lub ogłoszonych zapowiedzi w zakresie od 26 Lutego 1848 roku do tegoż dnia i miesiąca 1849 roku w parafii Sw. Stanisława na Skałce; — 4 Świadectwo kantoru służących dobre sprawowanie się dowodzące, lub, że w służbach nie były, a oprócz tego w ostatnim przypadku, świadectwo dwóch obywateli osiadłych, wiary godnych, przekonywające, że w domu rodziców lub krewnych, były przykładne w pracy i dobrych obyczajach.

Kraków d. 5 Stycznia 1849 r.

Starszy Arcybractwa
P. Bartynowski.
(2r) *Strzelbicki.*

Nr. 58.

CESARSKO - KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

W zastósowaniu się do Art. 12 ust. hip. z r. 1844, wzywa strony interessowane w spadku po ś. p. Karolu Gaszyńskim pozostałym, składającym się — oprócz ruchomości, między innemi z dóbr wsi Prusy w Okręgu M. Krakowa, Dytsrykcie Mogilskim położonym, aby prawa swe w przeciągu miesięcy trzech Trybunałowi przedstawili, w razie bowiem przeciwnym, po upływie tego terminu spadek powyższy Feliksowi i Henrykowi Gaszyńskim, synom Karola Gaszyńskiego przyznany zostanie.

Kraków dnia 9 Stycznia 1849 r.

Prezes, *Majer.*
(3r.) Z. Sekretarz, *P. Burzyński.*

CES. - KRÓL. NOTARYUSZ PUBLICZNY.

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Zawiadamia, iż w moc rezolucyi C. K. Trybunału M. Krakowa i Jego Okręgu z dnia 30 Grudnia 1848 r. do Nr. 7420 wydanéj, w drodze pertraktacyi spadkowéj w dniu 22 Stycznia 1849 r., o godzinie 9 zrana, w domu pod L. 557 w Krakowie przy ulicy Floryańskiéj rozpocznie się sprzedaż przez publiczną licytacyą ruchomości po ś. p. Felicyi z Dzikowskich Iwanickiéj pozostałych, a mianowicie: sukni, pościeli, bielizny, kosztowności, sreber, stolarszczyzny, szkła, fajansu, porcellany, naczyń kuchennych, węgli, drzewa i książek różnych, ato za gotową srebrną monetę.

Kraków d. 12 Stycznia 1849 r.

(1) *Franciszek Jakubowski.*

PISARZ CES. KRÓL. TRYBUNAŁU

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do powszechnéj wiadomości, iż na żądanie Antoniego Wojczyńskiego kupca i Obywatela Krajowego w Krakowie przy ulicy Grodzkiéj pod L. 227 mieszkającego, a do czynności téj w Domu przy ulicy Szczepańskiéj pod L. 372 u swego Pełnomocnika Franciszka Starzyckiego O. P. D. Adwokata, prawne zamieszkanie mającego, z mocy Obligu Urzędowego dnia 15 Kwietnia 1848 r. przed Marcinem Strzelbickim O. P. D. Notaryuszem zeznanego i do Akt hypotycznych wniesionego, w drodze przymuszonego wywłaszczenia na satysfakcyą summy 3,000 Złp. z procentem po 6% od dnia 1 Kwietnia 1848 roku biegnącym, sprzedaną zostanie przez licytacyą publiczną Realność pod L. 438 w Gminie IV M. Krakowa położona, do Karoliny z Dobrowolskich Kuliczkowskiéj wdowy należąca — graniczące od południa z kamienicą do P. Fugielskiéj wdowy pod L. 439 — zaś od zachodu z domém do P. Włodzimierza Łojewskiego pod L. 437 należących — frontem przy ulicy Sławkowskiéj położona.

Zajęcie téj nieruchomości uskutecznił C. K. Komornik Sądowy Alexander Skorczyński w dniach 15, 17, 18, 19 i 24 Lipca 1848 roku Cena szacunkowa i warunki do licytacyi tejże Nieruchomości wyrokiem C. K. Trybunału Wydziału I. M. Krakowa dnia 2 Grudnia 1848 r. zapadłym, ustanowione są następujące:

1) Cena szacunkowa Realności pod L. 438 w Gminie IV. M. Krakowa położonéj, stósownie do Aktu oszacowania z dnia 15 Lutego 1843 roku urzędownie uskutecznionego, ustanawia się na pierwsze wywołanie w Summie 32,512 Złp. która w braku ubiegających się na trzecim dopiero terminie licytacyi o $\frac{1}{3}$ część to jest do Summy 21,674$\frac{2}{3}$ Złp. zniżoną zostanie.

2) Chęć kupna mający złoży na rękojmią $\frac{1}{10}$ część głównie ustanowionéj ceny szacunkowéj to jest summę 3,251 Złp. od składania któréj popierający sprzedaż jest wolnym.

3) Nabywca zapłaci wszelkie koszta exekucyjne i popierania sprzedaży do rąk i za kwitem Adwokata takową sprzedaż popierającego, a to zaraz po wyroku też koszta zasądzającym, zapłaci oraz podatki zaległe za rok ostatni, na rzecz Skarbu, gdyby się jakie okazały stósownie do prawa.

4) Widerkaufy i Summy instytutowe jeżeli się jakie okażą pozostaną przy Nieruchomości, z obowiązkiem opłacania od tychże przez Nabywcę procentów po 5% od daty nabycia bez względu na nieukończoną Klassyfikacyą.

5) Wypłaty warunkiem 2 i 3 przewidziane, potrącone zostaną z wylicytowanego szacunku, resztujący zaś szacunek wypłaci Nabywca na skutek wyroku klassyfikacyjnego i stósownych assygnacyj — wraz z procentem po 5% od daty nabycia.

6) Po dopełnieniu warunku 2 i 3 Nabywca otrzyma Dekret Dziedzictwa — wrazie zaś niedopełnienia któregokolwiekbądz warunku licytacyi, utraci summę na rękojmią złożoną na korzyść wierzycieli hypotecznych i dłużniczki i oprócz tego nowa licytacya na koszt i niebezpieczeństwo zawodnego Nabywcy, a nigdy na Jego korzyść ogłoszoną zostanie.

7) Gdyby kto w ciągu tygodnia po stanowczém

zalicytowaniu o 1/8 część wylicytowanego szacunku, więcéj zaofiarował, obowiązany będzie takową 1/4 część wraz z ustanowioną rękojmią w summie 3,251 Złp. złożyć w Depozyt Sądowy i dopełnić formalności prawem przepisanych.

Do licytacyi téj na Audyencyi C. K. Trybunału M. K. w Krakowie przy ulicy Grodzkiéj pod L. 106 od godziny 10 rano, za popieraniem Franciszka Starzyckiego O. P. D. Adwokata w Krakowie, przy ulicy Szczepańskiéj pod L. 372 zamieszkałego, odbywać się mającéj, wyznacza się trzy termina:

1) na dzień 30 Marca
2) na dzień 4 Maja } 1849.
3) na dzień 8 Czerwca

Do licytacyi téj wezwani zostają wszyscy wierzyciele hypoteczni i osoby prawa rzeczowe mające, ażeby pod prekluzyą na pierwszym terminie licytacyi, złożyli na Audyencyi Trybunału wszystkie tytuły swych wierzytelności z wykazem mianych pretensyj i ustanowieniem Adwokata.—Kraków d. 17 Stycznia 1849 r.

Librowski.

Sprzedaż merynosów szlachetnéj rassy.

W owczarni znanéj w Europie z najszlachetniejszych rass Hrabiego Mittrowskiego w wielkich Herrlicach (Grossherlitz) pod Opawą (Troppau w Szlązku austr.) poczęła się od d. 1 Stycznia 1849, jak to już od dawna bywało, sprzedaż baranów i macior owiec z wolnéj ręki. — Wiadomo powszechnie, że powyższe rassy zalecają się równie nadzwyczajną delikatnością i miękkością wełny, jako téż silną budową, czerstwém zdrowiem, i płodnością — a przytém cena takowych jest nader umiarkowaną. Zawiadomia się niniejszém Szan. Publiczność, że chęć kupienia mający udać sie raczą ze swoimi żądaniami do Dyrekcyi Dóbr w Wielkich Herlicach w domu A. Mayera.

Merinos - Zucht - Szaafe.

In der Excellenz gräflich Anton Mittrowski'schen Merinos - Stamm - Schäferei zu Gross-Herrlitz nächst Troppau in K. K. Schlesien, beginnt am 1ten Jänner 1849, wie seit einer langen reihe von Jahren, der Bock - und Mutte-Verkauf aus frejer Hand. Die aufgestellten Rau-Thiere empfehlen sich durch die Vorzüglichsten Volleigenschaften, den Zeitverhältnissen angemessene Preise, durch Gesundheit, kräftigen Körperbau und sichere Vererbung.

Die P. T. Herren Kaufliebhaber wollen sich an den Herrschafts - Güther Director A. Mayer mi Orte Grossherlitz wenden (2r.)

Nr. 3348—3524—3963.

w Warszawie dnia 25 Maja / 6 Czerwca 1848 r.

DYREKCYA GŁÓWNA

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Królestwie Polskiém.

Na skutek wniesionych żądań o wystawienie i wydanie duplikatów w miejsce jakoby skradzionych, zniszczonych lub zatraconych następujących Listów Zastawnych i Kuponów, a mianowicie:

a) *Listy Zastawne dawnego Okresu.*

Lit. *C* N. 13,502 na Złp. 1000 bez kuponów.
„ *C.* „ 120,960 „ „ 1000 } z 14tu kuponami
„ *C.* „ 159,255 „ „ 1000 } od włącz. 2 półr. 1847 r. do włącz. 1go półr. 1854.
Lit. *C.* N. 176,363 „ „ 1000 } z 13 kup od włąc.
„ *C.* „ 185,011 „ „ 1000 } 1 półr. 1848, do
„ *D* „ 190,351 „ „ 500 } wlą. 1 półr. 1854.
„ *E* „ 46,950 „ „ 200 z 8miu kuponami od włącz. 2go półr. 1843, do włącz. 1go półr. 1847.
„ *E* „ 76,440 „ „ 200 z 13tu kupon. od włącz. 1go półr. 1848, do włącznie 1go półr. 1854.

b) *Listy Zastawne nowego Okresu.*

Lit. *B.* N. 224,959 na Złp. 5000 bez kuponów.
„ *B.* „ 277,309 }
„ *B.* „ 281,255 }
„ *B.* „ 282,396 } po Złp. 5000 } bez kuponów
„ *B.* „ 282,397 }
„ *B.* „ 282,399 }
Lit. *C.* N. 206,080 }
„ *C.* „ 214,037 }
„ *C.* „ 237,945 }
„ *C.* „ 245,862 } po Złp. 1000 }
„ *C.* „ 246,059 }
„ *C.* „ 267,935 }
Lit. *D* „ 232,263 } po Złp. 500 }
„ *D* „ 270,582 }
Lit. *B.* N. 278,045 na Złp. 5000 z 13tu kupon. od włącz. 1 półr. 1848, do włącz. 1 półr. 1854.
„ *C.* „ 240,198 na Złp. 1000 z 8miu kupon. od włącz. 2 półr. 1843 do wlą. 1 półr. 1847.
„ *C.* „ 246,438 } po Złp. 1000 z 14 kup. od włącz.
„ *C.* „ 264,023 } 2 półr. 1847 do wlą. 1 półr. 1854.
„ *C.* „ 264,314 na Złp. 1000 z 1 kup. z pierwszego półrocza 1847 r.
„ *C.* „ 274,851 } po Złp. 1000 z 14 kup. od wlą.
„ *C.* „ 293,650 } 2 półr. 1847 r, do włącz. 1
„ *C.* „ 303,779 } półr. 1854.
„ *C.* „ 305,287 na Złp. 1000 z 8 kuponami od włącz. 2 półr. 1843, do włącz. 1 półr. 1847.
„ *C* „ 308,730 na Złp. 1000 z 13tu kupon. od włącz. 1 półr. 1848, do włącz. 1 półr. 1854.
Lit. *C* N. 311,224 na Złp 1000 z 5ciu kupon. od włącz. 1 półr. 1845, do włącz. 1 półr. 1847.
„ *D* „ 232,946 na Złp. 500 z 1 kupon. z 1go półrocza 1847 r.
„ *D* „ 256,958 }
„ *D* „ 257,148 }
„ *D* „ 269,159 } po Złp. 500. } z 13 kup. od włąc.
„ *D* „ 269,813 } 1 półr. 1848, do
„ *D* „ 271,935 } włącz. 1 półr. 1854
„ *D* „ 319,951 }
„ *E* „ 235,574 na Złp. 200.
„ *E* „ 235,875 na Złp. 200 z 8 kupon. od włącz. 2 półr. 1843, do włącz. 1 półr. 1847.
„ *E* „ 247,049 na Złp. 200 z 5 kup. od włącz. 1 półr. 1845, do włącz. 1 półr. 1847.
„ *E* „ 248,432 na Złp. 200 z 13 kup. od włącz. 1 półr. 1848, do włącz. 1 półr. 1854.
„ *E* „ 352,028 na Złp. 200 z 5 kup. od włącz. 1 półr. 1845, do włącz. 1 półr. 1847.
„ *E* „ 252,042 } po Złp. 200 z 13 kup. od włącz.
„ *E* „ 254,750 } 1 półr. 1848, do wlą. 1 półr. 1854.
„ *E* „ 254,825 na Złp. 200 z 8 kup. od włącz. 2 półr. 1843, do włącz. 1 półr. 1847.
„ *E* „ 299,337 } po Złp. 200 z 13 kup. od włącz.
„ *E* „ 299,615 } 1 półr. 1848, do wlą. 1 półr. 1854.
Lit. *E* N. 299,711 } po Złp. 200 z 8 kup. od włącz.
„ *E* „ 299,966 } 2 półr. 1843, do wlą. 1 półr. 1847.
„ *E* „ 302,201 } po Złp. 200 z 13tu kupon. od
„ *E* „ 303,493 } włącz. 1 półr. 1848, do włącz.
„ *E* „ 309,038 } 1 półr. 1854.
„ *E* „ 309,046 } po Złp. 200 z 5ciu kupon. od
„ *E* „ 309,047 } włącz. 1go półrocz. 1845, do
„ *E* „ 309,060 } włącznie 1 półr. 1847.

c) *Kupony.*

14 Kuponów od Listu Zastaw. Lit. *B* Nr. 278,412 za czas od włącznie 2 półrocza 1847 r. do włącznie 1go półrocza 1854 r. wartości Złp. 1400.

13 Kuponów od Listu Zastaw. Lit. *B.* Nr. 221,941. } za czas od włączn. 1go półrocza 1848,
13 Kuponów od Listu Zastaw. Lit. *B.* Nr. 282,941. } do włącznie 1 półrocza 1854 r.

12 Kuponów od Listu Zastaw. Lit. *B.* N. 287,524 za czas od włącznie 2 półrocza 1848 r. do włącznie 1 półrocza 1854 r.

Kupon od Listu Zast. Lit. *B.* N. 281,149 }
dto dto dto 281,846 }
dto dto dto 281,848 }
dto dto dto 282,180 } za 2gie półr.
dto dto dto 282,430 } 1847 r. każdy
dto dto dto 283,129 } na Złp. 100.
dto dto dto 283,130 }
dto dto dto 284,749 }

3 Kupony od Listu Zastawn. Lit. *C.* Nr. 240,193 to jest za 1sze i 2gie półr. 1846, oraz 1 półr. 1847 wartości Złp. 60.

Kupon od Listu Zast. Lit. *C.* Nr. 244,395 za 2 półrocze 1847 na Złp. 20.

14 Kuponów od Listu Zast. Lit. *C.* N. 263,433 za czas od włącznie 2 półrocza 1847, do włącznie 1 półrocza 1854 r. wartości Złp. 280.

Kupon od Listu Zast. Lit. *C.* Nr. 302,886 za 1 półrocze 1847 r. na Złp. 20.

14 Kuponów od Listu Zast. Lit. *C.* N. 318,475 za czas od włącznie 2 półr. 1847, do włącznie 1 półrocza 1854 wartości Złp. 280.

3 Kupony od Listu Zastaw. Lit. *D.* Nr. 271,366 to jest za 1sze i 2gie półr. 1846 oraz 1 półr. 1847 wartujące Złp. 30.

12 Kuponów od Listu Zastawn. Lit. *D.* N. 271,511 za czas od włącznie 2 półr. 1841 r. do włącznie 1 półrocza 1847 r. wartości Złp. 120.

Kupon od Listu Zast. Lit. *E.* N. 253,085 } za 2gie półrocze 1847 r. każdy na Złp. 4.
Kupon od Listu „ „ *E.* N. 296,693 }

Dyrekcya Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w wykonaniu Art. 124 prawa z d. 1/13 Czerwca 1825 r. wzywa wszystkich posiadaczy takowych Listów Zastawnych i kuponów i tych którzyby do ich własności prawa jakie miéć mogli, aby z takowemi do Dyrekcyi Głównéj w Warszawie, w przeciągu roku jednego od daty ogłoszenia niniejszego zawiadomienia w pismach publicznych, niezawodnie zgłosili się; w przeciwnym razie, rzeczone Listy Zastawne z kuponami, i kupony, umorzone, i za niemające żadnéj wartości ogłoszone, zaś w miejsce ich duplikaty stronom interesowanym wydane będą.

Rzeczywisty Radca Stanu Prezes
Łęski.
Pisarz *Drewnowski.*

(5r.)

Przy Ulicy Grodzkiéj w Domu pod L. 117, wprost Bazyliki S. Piotra,

jest do najęcia

CAŁE DRUGIE PIĘTRO

każdego czasu, lub też od Kwartału.